Men noget fransk Tilsnit fik hendes Aand aldrig; snarere var hun vistnok noget paavirket af svensk Literatur.

Hun havde i sit attende Aar „for dog at stifte lidt Nytte her paa Jorden" givet sig til at undervise; og næsten hele Livet var Undervisning hendes Levebrød. Denne Gerning var, siger Barfod i sin smukke Biografi af hende, (Dagbladet Nr. 134, 1884,) hendes Liv og Lyst. Det er dog mest rimeligt, at om hun havde kunnet gennemføre sin oprindelige Livsplan, havde hun indskrænket sig til at virke for Pædagogikken, som for andre Interesser, som Skribent, væsentlig vel som den fødte Kritiker og Reformator, hun var. At dyrke Kunst og Videnskab, det gaar ikke godt sammen med det daglige Slid i Skolestuen, især ikke, naar man underviser med Liv og Lyst.

Der findes en stor Mængde Digte og Artikler af hende spredte rundt om i forskellige Blade og Tidsskrifter, i „Fædrelandet", „Dansk Ugeblad", „Nordisk Maanedsskrift" o. m. fl. Hun var ogsaa en yndet Foredragsholder, vel nok mest i Provinserne. Af og til dukkede hun dog ogsaa op i København, een Gang endog med et saa dristigt Emne som *Kritik over Københavneriet.* Sky og undselig, som hun var, og uden ydre Gaver til offentlig Optræden, har det sikkert kostet hende adskillig Overvindelse at stille sin Personlighed i Breschen. I et Brev til en Ven skriver hun saaledes: „Iøvrigt er jeg i det sidste Aar bleven en mærkelig Person, idet jeg har holdt Foredrag i den herværende Folkeforsamling, hvilket Københavnerne nok have fundet saa besynderligt og emanciperet, at jeg vist gerne nu i Dyrehavstiden kunde lade mig se for Penge derovre som et udenlandsk Dyr eller en anden Vanskabning".

Dersom der var noget, Pauline Worm sit Liv igennem følte sig saaret og krænket over, var det at blive udpeget som en Undtagelse. Hun vilde have Lov til paa een Gang at være „sand Kvinde" og et Menneske, der kunde have et Ord med at sige i de almenmenneskelige Interesser. I disse blev hun baaret frem af et Parti og kunde, hvis hun vilde have taget imod den Stilling, man var villig til at give hende, som en Undtagelse, vistnok være sejlet ganske mageligt ned